

EIROPAS PADOME

Eiropas līgumi

ETS Nr.52

EIROPAS KONVENCIJA PAR CEĻU SATIKSMES NOTEIKUMU PĀRKĀPUMU SODĪŠANU

Strasbūra 1964.gada 30.novembris

European Convention on the Punishment of Road Traffic Offenses

Preambula

Šo Konvenciju parakstījušas Eiropas Padomes dalībvalstis,

ņemot vērā pieaugošo satiksmes intensitāti starp Eiropas valstīm un draudus, kas izriet no ceļu lietotāju aizsardzībai domāto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem;

ņemot vērā to, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp tās dalībvalstīm;

pārliecinātas par savstarpējās sadarbības nepieciešamību efektīvāka soda nodrošināšanai par to teritorijās notikušajiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem,

ir vienojušās par sekojošo:

I daļa

Pamatprincipi

1.pants

1.Ja vienas līgumslēdzējas puses teritorijā pastāvīgi dzīvojoša persona pārkāpusi ceļu satiksmes noteikumus otras līgumslēdzējas puses teritorijā, tad valsts, kurā pārkāpums izdarīts, var lūgt vai, ja saskaņā ar nacionālajiem likumiem tas tai noteikti jādara, tai jālūdz pārkāpēja dzīvesvietas valstij, lai tā ierosina lietu, ja tā to vēl nav darījusi, vai, ja to izdarījusi, tā neuzskata par iespējamu lietu novest līdz galīgam lēmumam vai pilnā apmērā izpildīt sodu.

2. Kad spriedums vai administratīvs lēmums pēc tam, kad noteikumu pārkāpējam ir bijusi iespēja sevi aizstāvēt, ir stājies spēkā pārkāpuma izdarīšanas valstī, šī valsts pārkāpēja dzīvesvietas valstij var lūgt šāda sprieduma vai lēmuma izpildīšanu.

3.Pārkāpēja dzīvesvietas valstij, ja tā šādu lūgumu saņēmusi, jāspēr soļi lietas ierosināšanai vai sprieduma izpildei saskaņā ar turpmāk paredzēto. Tomēr nav obligāta tādu spriedumu izpilde, kas taisīti aizmuguriski.

2.pants.

1.Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumam, attiecībā uz kuru saskaņā ar 1.pantu tiek lūgta lietas ierosināšana vai sprieduma izpilde, jābūt sodāmam saskaņā ar abu valstu - gan pārkāpuma izdarīšanas valsts, gan pārkāpēja dzīvesvietas valsts - likumdošanu.

2.Administratīva vai kriminālvajāšana un sprieduma izpilde notiek saskaņā ar pārkāpēja dzīvesvietas valsts likumiem, kamēr atsaukties var vienīgi uz pārkāpuma izdarīšanas valstī spēkā esošajiem ceļu satiksmes noteikumiem.

II daļa

Process pārkāpēja dzīvesvietas valstī

3.pants

Pārkāpēja dzīvesvietas valsts varas iestādēm pēc pārkāpuma izdarīšanas valsts lūguma ir piekritīga pēdējās valsts teritorijā izdarīta ceļa satiksmes noteikumu pārkāpuma lieta.

4.pants

Pārkāpēja dzīvesvietas valsts attiecīgajām valsts iestādēm jāizskata jebkurš tām saskaņā ar 1.un 2.pantu adresēts lūgums par lietas ierosināšanu un saskaņā ar saviem likumiem jāizlemj, kā rīkoties tālāk.

5.pants

1.Kad pārkāpuma izdarīšanas valsts saskaņā ar 1.pantu ir griezusies ar lūgumu par lietas ierosināšanu, tā nevar turpināt lietas izskatīšanu vai pārkāpējam izpildīt sodu.

2.Tā var atsākt lietas izskatīšanu vai soda izpildi:

- a. ja pārkāpēja dzīvesvietas valsts ir paziņojusi pārkāpuma izdarīšanas valstij, ka tā nav spējusi nekādus soļus par atbildi uz lūgumu;
- b. ja, pamatojoties uz vēlāk radušamies apstākļiem, tā ir paziņojusi pārkāpēja dzīvesvietas valstij par sava lūguma atsaukumu, pirms pārkāpēja dzīvesvietas valsts pirmās instances tiesa ir sākusi lietas iztiesāšanu vai lietā ir ticis pieņemts administratīvs lēmums.

6.pants

1.Lūgumā par lietas ierosināšanu jābūt norādītam datumam, kad attiecīgā iestāde ir šādu lūgumu izteikusi.

Pārkāpuma izdarīšanas valstī administratīvās vai kriminālatbildības noilguma termiņš ar šo datumu tiek apturēts. Tā ritējums atsākas ar datumu, kad saskaņā ar 5.panta 2.a un b apakšpunktiem ir paziņots, ka nav sperti nekādi soļi vai ka lūgums par lietas ierosināšanu tiek atsaukts, bet ne vēlāk kā 6 mēnešus pēc lūguma par lietas ierosināšanu izteikšanas.

2.Pārkāpēja dzīvesvietas valstī noilguma termiņa ritējums sākas tikai ar dienu, kad saņemts lūgums par lietas ierosināšanu.

Ja šajā valstī priekšnoteikums lietas ierosināšanai ir cietušā iesniegums, termiņa ritējums, kurā to var iesniegt, tiek skaitīts no dienas, kad saņemts lūgums par lietas ierosināšanu.

7.pants

Pārkāpuma izdarīšanas valsts tiesu un administratīvo iestāžu izdoto dokumentu

spēkam pārkāpēja dzīvesvietas valstī jābūt tādām pašām kā tad, ja tos būtu izdevušas šīs valsts iestādes, un vice versa.

III daļa

Spriedumu izpilde pārkāpēja dzīvesvietas valstī

8.pants

Pārkāpēja dzīvesvietas valsts varas iestādēm, ja to lūgusi pārkāpuma izdarīšanas valsts, ir piekritīga šīs Konvencijas 1.2 pantā minēto spriedumu un lēmumu izpilde. Tie tiek izpildīti saskaņā ar pārkāpēja dzīvesvietas valsts likumiem, ja ir apstiprināts lūguma par izpildi autentiskums un tā atbilstība šīs Konvencijas noteikumiem. Pārkāpēja dzīvesvietas valsts var pārkāpēju nosacīti atbrīvot no soda izciešanas. Apzēlot pārkāpēju var vai nu pārkāpēja dzīvesvietas valsts, vai pārkāpuma izdarīšanas valsts.

9.pants

1.Pārkāpēja dzīvesvietas valstī spriedums nav izpildāms, ja:

- a. attiecībā uz pārkāpēju šajā valstī jau ir ticis pieņemts galīgs lēmums par šo pašu pārkāpumu;
- b. termiņš soda izpildei saskaņā ar pārkāpēja dzīvesvietas valsts vai pārkāpuma izdarīšanas valsts likumiem jau ir beidzies;
- c. pārkāpējs apzēlots vai viņam piemērota amnestija viņa dzīvesvietas valstī vai pārkāpuma izdarīšanas valstī.

2.Pārkāpēja dzīvesvietas valsts var atteikties izpildīt spriedumu:

- a. ja šīs valsts attiecīgās iestādes attiecībā uz šo pašu pārkāpumu nolēmušas lietu neierosināt vai izbeigt jau ierosinātu lietu;
- b. ja lieta par pārkāpumu, par kuru taisīts spriedums, tiek izskatīta arī šajā valstī;
- c. tiklīdz, ciktāl pēc šīs valsts uzskata sprieduma izpilde grautu tās tiesiskās sistēmas pamatus un būtu pretrunā ar principiem, kas nosaka tās savējā krimināllikuma piemērošanu, it īpaši, ja sava vecuma dēļ pārkāpējs šajā valstī nebūtu varējis tikt notiesāts.

10.pants

Ja saskaņā ar 1.panta 2.punktu tiek izteikts lūgums par soda, kas nav naudas sods, izpildi, pārkāpēja dzīvesvietas valsts var, ja nepieciešams, aizstāt pārkāpuma izdarīšanas valstī piespriesto sodu ar sodu, ko par šāda veida pārkāpumu paredz pārkāpēja dzīvesvietas valsts likumi.

Šādam sodam pēc tā rakstura pēc iespējas jāatbilst soda veidam, kādu uzliek spriedums, kura izpilde tiek lūgta. Tas nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru, kādu paredz pārkāpēja dzīvesvietas valsts likumi, nedz arī būt bargāks vai ilgāks par

pārkāpuma izdarīšanas valstī piespriesto. Nosakot sodu, pārkāpēja dzīvesvietas valsts attiecīgas varas iestādes var arī ņemt vērā metodes, ar kādām šajā valstī sods parasti tiek izpildīts.

11.pants

Ja tiek izteikts lūgums par naudas soda izpildīšanu, pārkāpēja dzīvesvietas valsts iekasē naudas sodu saskaņā ar tās likumdošanu un līdz tajā noteiktajam maksimālajam apmēram vai, ja likumdošana maksimālo apmēru nenosaka, līdz apmēram, kādā pārkāpēja dzīvesvietas valstī parasti tiek uzlikts sods par šāda veida pārkāpumu.

12.pants

Soda nesamaksāšanas gadījumā pārkāpēja dzīvesvietas valsts pēc pārkāpuma izdarīšanas valsts lūguma piemēro savos likumos paredzētos piespiedu līdzekļus vai soda aizstāšanu.

Pārkāpēja dzīvesvietas valsts nevar piemērot piespiedu līdzekļus vai aizstāt sodu par brīvības atņemšanu, kas noteikts ar pārkāpēja dzīvesvietas valstī taisītu spriedumu, ja vien pārkāpuma izdarīšanas valsts tai īpaši nelūdz to darīt.

13.pants

Pārkāpuma izdarīšanas valsts nevar pārkāpējam pati izpildīt spriedumu, ja vien pārkāpēja dzīvesvietas valsts tai nav paziņojusi par savu atteikumu vai nespēju to izpildīt.

IV daļa

Vispārīgie nosacījumi

14.pants

1.Lūgumiem, kas tiek iesniegti saskaņā ar šīs Konvencijas 1.pantu, jābūt rakstveidā.

2.Lūgumam par lietas ierosināšanu ir jābūt pievienotiem visu liecību, diagrammu, fotogrāfiju un citu uz pārkāpumu attiecošos dokumentu oriģināliem vai apliecinātām kopijām, kā arī uz lietu attiecošos pārkāpuma izdarīšanas valsts normatīvo aktu kopijai. Tāpat jāpievieno izziņa par pārkāpēja iepriekšējām sodāmībām, likumdošanas normas par noilgumu, kā arī nolēmumi par noilguma ritējuma apturēšanu līdz ar to faktu izklāstu, uz kuriem šie nolēmumi ir balstīti.

3.Lūgumam par sprieduma izpildi ir jābūt pievienotam sprieduma vai lēmuma oriģinālam vai kopijai, kam jāsaturs pārkāpuma izdarīšanas valsts likumdošanā paredzētā kārtībā izdarīts apliecinājums, ka spriedums vai lēmums ir izpildāms. Ja spriedums, kura izpilde tiek lūgta, aizstāj citu spriedumu, neatkārtojot lietas faktisko apstākļu izklāstu, tam jāpievieno arī tā sprieduma apliecināta kopija, kurā šie apstākļi ir izklāstīti.

15.pants

1. Pārkāpuma izdarīšanas valsts tieslietu ministrijas lūgumi tai jānosūta pārkāpēja dzīvesvietas valsts tieslietu ministrijai, un atbilde jānosūta tādā pašā veidā.

2.Jebkura sazināšanās, kas nepieciešama saskaņā ar šo Konvenciju, veicama vai nu šī panta 1.punktā noteiktajā kārtībā, vai arī tieši starp abu valstu iestādēm.

3. Ārkārtas situācijās šī panta 2. punktā minētā sazināšanās var notikt arī caur Starptautisko kriminālpolicijas organizāciju (Interpolu).

4. Jebkura līgumslēdzēja puse var ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju paziņot par savu nodomu pieņemt jaunus noteikumus attiecībā uz šī panta 1. un 2. punktā minēto sazināšanos.

16.pants

Ja pārkāpēja dzīvesvietas valsts uzskata, ka pārkāpuma izdarīšanas valsts sniegtā informācija ir nepietiekama, lai tā varētu piemērot šo Konvenciju, tai jāpieprasa nepieciešamā papildinformācija. Tā var noteikt laika periodu šīs informācijas saņemšanai.

17.pants

Līgumslēdzējām pusēm ir jāattiecinā juridiskā palīdzība, ko tās sniedz viena otrai krimināllietās, uz šīs Konvencijas īstenošanai nepieciešamajiem pasākumiem, ieskaitot arī administratīvo iestāžu sastādīto pavēstu pārsūtīšanu un samaksas pavēļu nodošanu, pēdējo neuzskatot par sprieduma izpildes līdzekli.

18.pants

Pārkāpēja dzīvesvietas valstij bez kavēšanās jāinformē pārkāpuma izdarīšanas valstis par soļiem, ko tā spērusi par atbildi uz lūgumu par sprieduma izpildi, un jebkurā gadījumā tai jānosūta dokuments, kas apstiprina sprieduma izpildi, un - lietas ierosināšanas gadījumā - arī galīgā lēmuma autentiska kopija.

19.pants

1. Ar tiem izņēmumiem, ko paredz šī panta 2. punkta nosacījumi, nevar tikt izvirzīta lūguma, to pamatojošo dokumentu vai citu ar šīs Konvencijas piemērošanu saistīto dokumentu tulkojuma prasība.

2. Jebkura no līgumslēdzējām pusēm var, parakstot vai nododot glabāšanā ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju paturēt sev tiesības pieprasīt, lai lūgumiem un tos pamatojošiem dokumentiem tiktu pievienots tulkojums šīs valsts valodā vai vienā no Eiropas Padomes oficiālajām valodām, vai vienā no šīs valsts norādītajām valodām. Citas līgumslēdzējas puses var pieprasīt savstarpējību.

3. Šis pants neietekmē nosacījumus par lūgumu un tos pamatojošo dokumentu tulkošanu, ko satur līgumi vai vienošanās, kas ir spēkā vai var tikt noslēgti starp divām vai vairākām līgumslēdzējām pusēm.

20.pants

Pierādījumiem un dokumentiem, kas tiek nosūtīti saskaņā ar šo Konvenciju, nav jābūt notariāli apstiprinātiem.

21.pants

Ieņēmumi no naudas sodu iekasēšanas, kas iekasēti saskaņā ar lūgumu par lietas ierosināšanu vai sprieduma izpildi, kļūst par pārkāpēja dzīvesvietas valsts īpašumu, un tā var ar tiem rīkoties pēc saviem ieskatiem.

22.pants

Pārkāpēja dzīvesvietas valstij pēc pārkāpuma izdarīšanas valsts lūguma ir tiesības piedzīt lietas ierosināšanas un šajā valstī notikušās iztiesāšanas izmaksas.

Ja tā piedzen šīs izmaksas, tai pārkāpuma izdarīšanas valstij jāatmaksā vienīgi atalgojums ekspertiem.

23.pants

Lietas izskatīšanas un sprieduma izpildes izmaksas, kas radušās pārkāpēja dzīvesvietas valstī, nav jāatlīdzina.

V daļa

Beigu nosacījumi

24.pants

Šajā Konvencijā lietotie termini:

a. "Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums"

nozīmē jebkuru pārkāpumu, kas ietverts šai Konvencijai pievienotajā "Vienotajā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu sarakstā";

b. "Pārkāpuma izdarīšanas valsts"

nozīmē valsti, šīs Konvencijas dalībnieci, kuras teritorijā ir izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums;

c. "Pārkāpēja dzīvesvietas valsts"

nozīmē valsti, šīs Konvencijas dalībnieci, kurā parasti dzīvo persona, kas ir izdarījusi ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu;

d. "Ceļu satiksmes noteikumi"

nozīmē jebkurus noteikumus, kas ietilpst šīs Konvencijas 1.pielikuma "Vienotais ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu saraksts" 4. - 7.punktā;

e. "Spriedums"

nozīmē tiesu iestāžu pieņemtos lēmumus, tai skaitā *ordonnances penales* un *amendes de composition*;

f. "administratīvs lēmums"

- nozīmē lēmumus, ko dažās valstīs pieņēmušas administratīvās iestādes, kuras ir pilnvarotas uzlikt sodu par noteiktu kategoriju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem.

25.pants

1.Šīs Konvencijas 1.pielikums ar nosaukumu "Vienotais ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu saraksts" ir šīs Konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

2.Ikviena no līgumlīdzējām pusēm var jebkurā laikā ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu rakstisku deklarāciju norādīt tos šīs Konvencijas 1.pielikumā neiekļautos ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, attiecībā uz kuriem tā

vēlas piemērot šo Konvenciju, vai tos Konvencijas 1.pielikumā iekļautos pārkāpumus, attiecībā uz kuriem tā nevēlas piemērot Konvenciju savās attiecībās ar citām līgumslēdzējām pusēm.

3.Ja līgumslēdzēja puse ir šīs Konvencijas 1.pielikumā iekļautajam sarakstam pievienojusi vienu vai vairākus pārkāpumus, pārējās līgumslēdzējas puses attiecīgi informē Eiropas Padomes ģenerālsēkretāru par savu piekrišanu. Attiecībās ar šīm valstīm uz šiem papildinājumiem var atsaukties trīs mēnešus pēc šāda paziņojuma saņemšanas.

4. Ja līgumslēdzēja puse ir izslēgusi kādu pārkāpumu no šīs Konvencijas 1.pielikumā iekļautā saraksta, tad šāda šī panta 2.punktā minētā deklarācija, kas izdarīta, parakstot Konvenciju vai nododot glabāšanā ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, stājas spēkā laikā, kad spēkā stājas Konvencija; vai, ja tā tiek izdarīta vēlāk, trīs mēnešus pēc tam, kad Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs to ir saņēmis. Citas līgumslēdzējas puses var pieprasīt savstarpējību.

5. Jebkura līgumslēdzēja puse var paziņot, ka saskaņā ar tās nacionālajām tiesībām 2.un 3. punktā minētā deklarācija nododama tās likumdevējīnstitūcijas apstiprināšanai. Šādā gadījumā attiecībā uz šo valsti 1.pielikuma papildinājums nestājas spēkā, pirms tā ir informējusi Eiropas Padomes ģenerālsēkretāru, ka šāds apstiprinājums ir saņemts.

26.pants

Šī Konvencija neierobežo pārkāpēja dzīvesvietas valsts kompetenci, ko tai attiecībā uz pārkāpuma vajāšanu un soda izpildi piešķir tās nacionālā likumdošana.

27.pants

1.Ja divas vai vairākas līgumslēdzējas puses savas attiecības balsta uz vienveidīgu likumdošanu vai īpašu vienošanos par savstarpējību, tās saglabā iespēju savstarpējās attiecības šajos jautājumos balstīt uz šiem pamatiem, neraugoties uz šīs Konvencijas nosacījumiem.

2. Līgumslēdzējām pusēm, kas saskaņā ar šī panta nosacījumiem izslēdz šīs Konvencijas piemērošanu savstarpējās attiecībās, par to jāpaziņo Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

28.pants

Eiropas Padomes Noziedzības problēmu Eiropas komitejai jātiek informētai par šīs Konvencijas piemērošanu, un tai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai veicinātu jebkuru ar Konvencijas piemērošanu saistītu sarežģītību atrisināšanu mierizlīguma ceļā.

29.pants

1.Šī Konvencija ir atklāta parakstīšanai Eiropas Padomes dalībvalstīm. Tā ir jāratificē vai jāpieņem. Ratifikācijas raksti un pieņemšanas dokumenti nododami glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

2.Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc dienas, kad glabāšanā nodots trešais ratifikācijas raksts vai pieņemšanas dokuments.

3. Attiecībā uz valsti, kas Konvenciju ratificē vai tai pievienojas vēlāk, tā stājas spēkā trīs mēnešus pēc dienas, kad tā nodevusi glabāšanā ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas dokumentu.

30.pants

1. Pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā Eiropas Padomes Ministru komiteja var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts, pievienoties šai Konvencijai.

2. Šāda pievienošanās notiek, nododot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram glabāšanā pievienošanās dokumentu, un stājas spēkā trīs mēnešu laikā pēc šī dokumenta nodošanas glabāšanā.

31.pants

1. Jebkura no līgumslēdzējām pusēm parakstīšanas laikā vai, iesniedzot glabāšanā ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, var noteikt teritoriju vai teritorijas, uz kurām šī Konvencija ir attiecināma.

2. Jebkura no līgumslēdzējām pusēm, iesniedzot ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, vai jebkurā vēlākā laikā var ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju attiecināt šīs Konvencijas piemērošanu uz šajā deklarācijā minēto teritoriju vai teritorijām, par kuru starptautiskajām attiecībām šī valsts ir atbildīga vai kuras vārdā tā ir pilnvarota uzņemties saistības.

3. Jebkura deklarācija, kas izdarīta saskaņā ar iepriekšējo punktu var, attiecībā uz jebkuru tajā minēto teritoriju, tikt atsaukta šīs Konvencijas 33.pantā noteiktajā kārtībā.

32.pants

1. Jebkura līgumslēdzēja puse var parakstīšanas laikā vai, iesniedzot glabāšanā ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, paziņot, ka tā izmantos vienu vai vairākas šīs Konvencijas 2.pielikumā minētās atrunas.

2. Jebkura līgumslēdzēja puse var pilnībā vai daļēji atsaukt atrunu, ko tā izdarījusi saskaņā ar iepriekšējo punktu, ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju, un šāds atsaukums stājas spēkā šīs deklarācijas saņemšanas dienā.

3. Līgumslēdzēja puse, kas izdarījusi atrunu attiecībā uz kādu šīs Konvencijas noteikumu, nevar prasīt no citas līgumslēdzējas puses šī noteikuma piemērošanu; tā tomēr var, ja tās atruna ir daļēja vai nosacīta, šāda noteikuma piemērošanu pieprasīt tiktāl, ciktāl tā pati ir to pieņēmusi.

4. Jebkura līgumslēdzēja puse, parakstot šo Konvenciju vai nododot glabāšanā tās ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, ka tā uzskata, ka ratifikācija, pieņemšana vai pievienošanās uzliek no starptautiskajām tiesībām izrietošu pienākumu ieviest valsts iekšējās tiesībās pasākumus šīs Konvencijas īstenošanai.

33.pants

1. Šī Konvencija ir spēkā uz neierobežotu laiku.

2.Jebkura līgumslēdzēja puse var, ciktāl tas uz to attiecas, denonsēt šo Konvenciju ar Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram adresētu paziņojumu.

Šāda denonsācija stājas spēkā sešus mēnešus pēc datuma, kad ģenerāļsekretārs šādu paziņojumu saņēmis.

34.pants

Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs paziņo Eiropas Padomes dalībvalstīm un jebkurai valstij, kas pievienojusies šai Konvencijai, par:

- a. katru parakstīšanu;
- b. katra ratifikācijas raksta, pieņemšanas vai pievienošanās dokumenta nodošanu glabāšanā;
- c. katru šīs Konvencijas spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 29.pantu;
- d. katru paziņojumu vai deklarāciju, kas saņemti saskaņā ar 15.panta 4.punkta, 19.panta 2.punkta, 25.panta 2., 3., 4. un 5.punkta, 27.panta 2.punkta un 32.panta 4.punkta nosacījumiem;
- e. katru deklarāciju, kas saņemta saskaņā ar 31.panta 2.un 3. punkta nosacījumiem;
- f. katru atrunu, kas izdarīta saskaņā ar 32.panta 1.punkta nosacījumiem;
- g. katru atrunas atsaukumu, kas izdarīts saskaņā ar 32.panta 2. punkta nosacījumiem;
- h. jebkurām izmaiņām, kas saņemtas saskaņā ar 33.panta nosacījumiem, un par datumu, kādā denonsācija stājas spēkā.

35.pants

Šī Konvencija un ar to saistītie paziņojumi un deklarācijas attiecas vienīgi uz ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti pēc tam, kad Konvencijas stājusies spēkā attiecībā uz iesaistītajām līgumslēdzējām pusēm.

Apstiprinot to, apakšā parakstījušies pienācīgi pilnvarotie ir parakstījuši šo Konvenciju.

Parakstīta Strasbūrā 1964. gada 30.novembrī angļu un franču valodās, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kas tiek glabāts Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs izsūta apstiprinātas kopijas katrai valstij, kas parakstījusi šo Konvenciju vai tai pievienojusies.

1.Pielikums

Vienotais ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu saraksts

- 1.Slepkavība bez iepriekšēja nodoma vai nejaušs ievainojums.

2. Apzināta izvairīšanās no pienākumiem, kas gulstas uz ceļu satiksmes negadījumā iesaistīta šofera pleciem.

3. Automašīnas vadīšana:

- a. reibuma stāvoklī vai alkohola ietekmē;
- b. narkotiku vai citu līdzīgas iedarbības vielu ietekmē;
- c. pārmērīga noguruma stāvoklī.

4. Tāda autotransporta līdzekļa vadīšana, kas nav apdrošināts pret zaudējumiem, ko transporta līdzekļa lietošana nodarījusi trešajai personai.

5. Nepakļaušanās policista rīkojumam, kas dots attiecībā uz ceļu satiksmi.

6. Tādu noteikumu neievērošana, kas regulē:

- a. transporta līdzekļu ātrumu;
- b. kustībā esošu transporta līdzekļu stāvokli un virzienu, darbības attiecībā uz pretimbraucošiem transporta līdzekļiem, apdzīšanu, virziena maiņu un vairāklīmeņu ceļu krustošanu;
- c. priekšrokas došanu;
- d. ceļa došanu noteiktu kategoriju transporta līdzekļiem, kā ugunsdzēsējiem, ātrajai palīdzībai un policijai;
- e. zīmes, signālus un ceļa marķējumus, it īpaši attiecībā uz "stop" zīmēm;
- f. transportlīdzekļu novietošanu un apstāšanos;
- g. transporta līdzekļu vai to kategoriju pieeju noteiktiem ceļiem (piemēram, atkarībā no to svara vai izmēriem);
- h. transporta līdzekļu un to kravu drošības līdzekļus;
- i. transporta līdzekļu un to kravu marķējumu;
- j. transporta līdzekļu apgaismojumu un gaismu lietošanu;
- k. transporta līdzekļu kravu un jaudu;
- l. transporta līdzekļu, to numura zīmju un valsts piederības zīmju reģistrāciju.

7. Transporta līdzekļa vadīšana bez derīgām tiesībām.

2.pielikums

1.Jebkura līgumslēdzēja puse var paziņot, ka tā patur sev tiesības:

a. nepieņemt vispār III daļu vai to pieņemt tikai attiecībā uz noteiktu kategoriju sodiem vai soda izpildes līdzekļiem;

b. nepieņemt 6.pantu vai pieņemt tikai atsevišķus tā nosacījumus.

2.Jebkura Līgumslēdzēja puse var paziņot, ka no savām konstitucionālajām tiesībām izrietošu iemeslu dēļ tā var pieņemt lūgumus par lietas ierosināšanu tikai gadījumos, ko paredz tās nacionālās tiesības.